weer in de woonkeuken uitkwam. De "gooj-kamer"[7] kwam tegen de hoge voorgevel te liggen.
Zo ontstond de indeling zoals we die in de meeste boerderijen van de 18de en 19de eeuw aantreffen. Deze boerderij staat bekend als het dwarshuistype.
Toen het de boer wat beter ging door betere landbouwwerktuigen, betere bemesting enz., werd de tasruimte[8], die achter het stalgedeelte lag, te klein en men bouwde voor dit doel een schuur tegenover het woongedeelte, voornamelijk dwarsdeelschuren[9], die tevens ruimte boden voor schapen en/of paard.
Ook de bakoven verdween in een apart gebouw, het bakhuis.
Verder werden vaak een karreschob, turfschob en varkenshok bijgebouwd en zo groeide de meerledige bouw. Later werden deze losse gebouwtjes weer gekoppeld tot een geheel, zoals de vierkanthoeve.
Bij de kleinere boerenbedrijven bleef alles onder één dak, soms door beperkte graanoogst, kleine veestapel of te weinig akkerland. Dit soort kleine bedrijven is er nog tot op vandaag de dag.
De grotere boerenbedrijven - en hier worden de gemengde bedrijven bedoeld - ondergaan nauwelijks veranderingen.
De indeling blijft zoals hiervoor beschreven en dat duidt erop, dat de boerderij een bijna perfecte leef-werkvorm heeft gekregen. Daarom heeft men geen behoefte aan veranderingen.

De grote verandering in het boerenbedrijf vindt tegenwoordig plaats door specialisatie.

Verdwenen boerderijen.

De voormalige Scholtissenhof, gelegen op de Boshoverbeek en gesloopt in 1965.
Deze boerderij, eens een voorname hofstede, werd in het begin van de 17de eeuw gebouwd door de toenmalige schout van Weert, Johan Costerius. Ten tijde van onlusten diende deze boerderij voor de opvang en de bescherming van de bevolking ten westen van Weert en daarom was zij ook omgeven door een brede en diepe gracht. Een van de laatste families, die hier het boerenbedrijf hebben uitgeoefend, was de familie L. Winkelmolen (Daane Lins).

De Vrouwenhof op Leuken in 1938.
Deze boerderij, die, hoewel verbouwd nog bestaat, werd in het begin van de 17de eeuw gebouwd door Maria van Ham, echtgenote van Schout Johan Costerius te Weert en was gelegen vlak bij de Leukerschans. Zij was omgeven door een brede gracht om in tijden van gevaar te kunnen dienen als uitwijkplaats voor de bevolking ten oosten van de stad. Boven de monumentale ingangspoort was in het begin van deze eeuw cirkelvormig het opschrift aangebracht "Vrouwenhof".
Interessant is een bepaling in het testament uit 1669 van de stichteres, waarbij werd vastgelegd, dat deze hoeve zou ingericht worden als klooster en rustplaats voor het miraculeuse beeld van O.L.Vrouw van Ommel, indien dit wonderdadige beeld te Ommel ooit gevaar zou lopen in handen van gereformeerden te komen.

Begijnenhof

Foto: Gemeentearchief

Vrouwenhof Leuken

Foto: Gemeentearchief

De Begijnenhof rond 1915.
Deze hoeve was tot 1920 gelegen langs de buitenzijde van de Emmasingel tussen het steegje bij de Martinusschool en het woonhuis van veearts Janssen: naar achteren liep deze door naar de Begijnenhofstraat. Tot in de Franse tijd was zij eigendom van het zusterklooster Maria-Wijngaard in de Maasstraat. Toen deze zusters in 1797 uit Weert verjaagd werden, ging de boerderij over in andere handen. In 1920 kocht de R.K.Bouwvereniging St. Martinus de hoeve aan om ter plaatse enkele middenstandswoningen te bouwen.

Scholtissenhof